

Librarian of Congress
Washington, D. C.

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

NO. 175

CLEVELAND 8, O., TUESDAY MORNING, SEPTEMBER 7, 1948

LETO L. — VOL. L

VESTI IZ SLOVENIJE

**IZKOPAVANJA NA BLE-
DU.** — Na blejski Pristavi so le-
tos kopali in iskali slovenske
grobove iz 9. in 10. stoletja po
Kristusu. Že prejšnji razisko-
valci so vedeli, da so tu stari gro-
bovi, toda podrobneje raziskava-
nje so izpeljali letos pod vod-
stvom ljubljanskega muzeja.
Vsak izkopen grob natančno pre-
gledajo in premerijo. Pravtako
tudi pregledajo vse ostanke. Ta-
ko si je mogoče ustvariti podobo
takratne kulture. Kar ne pove-
do pisane knjige, povedo grobovi
in kar so stari v te grobove z
rankimi polagali. Od izkopane-
ga gradiva je največ obročkov
kot okras na sencih. Tudi več
bronzastih prstanov, pa tudi ne-
kaj srebrnih je bilo najdenih.

Dalje so izkopali ovratne veriže
iz steklenih raznobarnih ja-
god. Najpomembnejše pa so za
znanstveno raziskavanje zapon-
ke. Izkopanine in njih okraski
pričajo, da so grobovi iz časa
okrog leta 900.

**ŠE ENKRAT O FIZKUL-
TURNIKIH.** — Pisali smo že,
kako so šli na izlet čeških nekda-
njih Sokolov tudi titovski telo-
vadci ali po novo fizikturniki.
Na ta izlet so se zelo pripravlja-
li. V Ljubljani so imeli vaje in
nastope na Stadionu za Bežigradom.
Ta stadion so zidali nekda-
nij katoliški telovadci Orli. Ka-
kor vse drugo so komunisti tudi
to ukradali in se sedaj s tem
ukradenim blagom bahajo. (In
dalje na 3. strani)

Sovjeti izvajajo oborožen spopad v Berlinu

BERLIN. — Nemška policija sovjetske cone je vdrla v ameriški urad na mestni upravi, odvedla 19 Nemcev, ki so v službi policije v ameriškem sektorju mesta in ukazala ameriškanskim uradnikom, da morajo zapustiti poslopje. Nemške policiste, ki služijo v ameriški coni so vključene odpeljali. Ta nova nasilja so spravila položaj v Berlinu skoro na rob vojaškega spopada. Ameriški komandant ne daje pojasnil. Mesto napeto pričakuje kaj bo sledilo.

STOCKHOLM, Švedska. — 19. septembra bodo volitve v državni parlament. Pričakujejo, da bodo največ pridobili li-
beralci. Socialni demokrati in konzervativci bodo kvečjemu obdržali sedanje svoje mandate. Komunisti bodo izmed vseh strank izgubili največ.

STAVKA VOZNIKOV V N. Y. OVIRA DELITEV HRANE

New York. — Vozniki tovornih avtomobilov še vedno stavkajo. Radi te stavke so nastale težave v prehrani in nevarnost je, da bo nastopil zastoj tudi v nekaterih drugih trgovskih poslih. Unija voznikov zahteva, da se ustanovi fond za socialno skrbstvo članov, da se uredi vprašanje preskrbe v bolnicah, vprašanje pokojnin in da se povišajo plače. 15 centov na uro povišanja ne morejo sprejeti, ker so se povišale cene življenjskim potrebščinam za mnogo več. Treba je vpoštevati, da so bile plače urejene zadnjih pred dvema leti. Sedanje plače so \$53.90 do \$71.40 na teden. Nadurno delo se plača od \$2.02 do \$2.68 na uro. Sedaj zahtevajo 25 centov povišanja na uro.

Tri na dan

Predsednik Truman bo v kampanji naglašal, da je središče komunizma v Ameriki New York in da je bil tam komunistem najbolj močan, ko je bil tam guverner Tom Dewey, rep. kandidat za preds.

Pa še več bo Truman povedal. Rekel bo, da je bil prvi, ki je to opazil, Harold Stassen, ko se je poganjal za predsedstvo na rep. listi. Dewey bo to težko prebavil, vsaj sitno mu bo.

Pred tremi tedni je dala Anglija 10,000 ton olja Jugoslaviji. Zdaj ga je na potu tje preko Trsta nadaljnih 16,000 ton. Kaj je Tito obljubil Angležem za to, pa res ne vemo. Za silive angleške fajfe niso dale olja, bi rekli. Kaj pravo na to, presladki tovariši

Med Slovenci po svetu

Iz Argentine

Nad dve leti nas je Ameriška Domovina obiskovala v begunskih taboriščih. Kako smo jo nestrjno pričakovali, kako z veseljem brali. Ne samo z veseljem, ampak tudi z hvaležnostjo, ker nas je branila in zagovarjala, za nas podpore prosila, o nas pisala.

Sedaj smo v novi domovini. Končano je za nas begunsko življenje. Niso pa s tem končane vse težave. Borba za vsakdanji kruh je težka. Kakor doslej, tako nam je tudi odslej naprej potreben zvesti-prijatelj.

Zato se sedaj zahvaljujem za brezplačno pošiljanje Ameriške Domovine v Barletto, kjer je krožila iz rok v roke. Obenem pa jo sedaj naročam na novi naslov. Moj zaslužek ni velik, toda vedno bo — upam — tolikšen, da bom do konca določenih dni življenja lahko ostal naročnik Ameriške Domovine. Iskreno pozdravljam! Rudolf Smers!

Iz Kanade

Oprostite prosim, da se vam oglasim v pismu. Prispel sem v Kanado 4. avgusta in sicer sem se izkrcal v Halifaxu, od tam sem prišel v Montreal, kjer me je ministristvo dodelilo na 20 milj oddaljeno farmo s kokošmi. Samo dva Slovenca sva imela srečo, da sva ostala tako blizu mesta. Podpisala sva delovni kontrakt za eno leto. Oba sva prav zadovoljna. Prosim Vas najvljudneje, da mi čimprej pošljete Ameriško Domovino in sicer vse številke v avgustu. Račun naj mi uprava predloži, ga bom takoj poravnal. Takoj ko mi bo čas dopuščal, bom napisal kaj več. Harry Kren.

"Svobodna Slovenija" je list naših ljudi v Argentini. Naročite ga pri upravi Victor Martineza, 50, Buenos Aires, Argentina.

NOVI GROBOVI

John Razboršek

Po dolgi bolezni je umrl na svojem domu John Razboršek star 70 let stanujoč na 3868 E. 40th St. Bil je član društva Clevelandski Slovenci št. 14, S. D. Z. delal je v Co-Operative Stove Foundry. Doma je bil iz vasi Brezje, fara Čemšenik pri Zagorju ob Savi odkoder je prišel v Cleveland pred 40. leti. Tukaj zapušta brata Mike, ki ima farmo v Madison, Ohio, v starem kraju pa zapušta 3 brate Frank, Leopold, Louis, in sestri Mary Fakin, Lojza Sopotnik.

Pogreb bo v sredo zjutraj ob 9:15 uri iz Zakrajskega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida in na pokopališče Kalvarijo.

Joseph Simon

V četrtek zjutraj je zbolel v tovarni Thompson Products in čez par minut preminul za srčno kapjo Joseph Simon, star 53 let, stanujoč na 30137 Miller Ave., Wickliffe, O. Tukaj zapušta žalujočo soprogo Josephine, roj. Cerar, ter brata Anton v Heilwood, Pa. Rojen je bil v vasi Ribče, fara Moravče pri Domžalah, kjer zapušta brata Frank in John ter več sorod. Tukaj je bival 35 let. Bil je član dr. št. 26. Pogreb je bil v ponedeljek popoldne ob 1:30 uri iz Želetovega pogrebnega zavoda na 458 E. 152. St. na pokopališče Whitehaven.

Anna Kobal

Po dolgi in mučni bolezni je preminula v soboto popoldne v Glenville bolnišnici Anna Kobal, rojena Resnik, stara 44 let, stanujoča na 1096 E. 174 St. Tukaj zapušta žalujočega soproga Frank, doma iz vasi Studeno pri Postojni na Notranjskem. Zapušta dva otroka: Annelino, roj. Barnes, in Elaine omož. Oleški, vnukinjo Cheryl, starše Anton in Terezija Resnik v Avella, Pa., 9 bratov in sester: v Clevelandu Martin, Frank in Mary omož. Guzell; v Avella, Pa. Anthony, John, Joe, in Margaret omož. Dephillo, v Washington, Pa. Rose omož. Riley in v Mentor, Ohio Matilda omož. Nau. Rojena je bila v Bridgeport, Ohio ter je bila članica dr. št. 53. Truplo je bila na mrtvaškem odru v nedeljo in ponedeljek v torek zjutraj je bilo odposlano v Avella, Pa., kjer bo pogreb v sredo. Pokopana bo v družinskem grobu na pokopališču Bethel.

Katherine Volčanšek

Po dolgi bolezni je preminula na svojem domu na 5522 Carry Ave. Katherine Volčanšek, rojena Ulasich, stara 76 let. Tukaj zapušta 4 sine: Rudolph, John, Fred in Frank, 4 vnukinje, v Zagrebu pa hčer Mary in več drugih sorodnikov. Mož je umrl pred 26 leti. Rojena je bila v Kraški Vasi, fara Čatež. Tukaj je bivala 42 let. Pogreb je bil v torek zjutraj ob 8:45 uri iz Želetovega pogrebnega zavoda na 6502 St. Clair Av. ter v cerkev sv. Vida ob 9:30 uri in na to na pokopališče Kalvarija.

Gladovna stavka nemških beguncev

Frankfurt. — Okrog 1,300 nemških beguncev, ki so nastanjeni v sedanjem begunskem taborišču Dachau, je začelo v gladovno stavko radi težkih prehranskih in stanovanjskih pogojev, v katerih živijo. Odposlali so svoje prošnje in zahteve bavarski vladi.

PAPEŽ POZIVA Z. N. K SKUPNEM DELU ZA SVETOVNI MIR

Rim. — Papež Pij XII. je govoril o nalogah prihodnjega zasedanja glavne skupščine Zveze narodov. Prosil in pozival je, naj se združijo vsi pošteno in resni ljudje, da rešijo vprašanje stalnega mira in varnosti. "V nasprotnem slučaju bi zborovanje skupščine bilo samo nadaljni korak k novi, strašni svetovni nesreči." Ta govor je govoril papež skupini okrog 600 romarjev iz Amerike, ki jih vodi škof James Cushing iz Bostona. Skupina je bila sprejeta v avdijenco v papežev letni rezidenci Castel Gandolfo. Papež dobro ve, da ni mogoče kaj posebnega pričakovati od prihodnje skupščine Zveze narodov, zato je uporabil priložnost, da povzdigne glas za opomin vsemu krščanskemu svetu, da se ta velika skupščina ne obrne v zlo. Nevarnost namreč je, da bi mogla služiti celo poslabšanju sedanjega že itak težkega mednarodnega položaja in meddržavnih odnosov.

Francoska vladna kriza

Paris. — Robert Schuman, predsednik krščanske demokr. stranke, je 2. septembra že enkrat končal posvetovanja za sestavo svoje nove vlade, pa je na prošnjo predsednika republike dne 4. septembra pogajanja zopet začel in izjavil, da bo sestavil vlado brez ozira na to, kaj bodo napravili socialni demokrati.

Pogajanja v Berlinu nekaj napredovala

Berlin. — Vojaški guvernerji so prišli precej blizu sporazuma glede onetnega denarja in neoviranega prometa med različnimi conami mesta. Imeli so šest zaporednih posvetovanj. Končno besedilo sporazuma še ni bilo objavljeno, pač pa so vsi zastopniki izrazili upanje, da se bo to moglo zgoditi po prihodnjem sestanku, ker so pogajanja že tako daleč napredovala.

Katoliški črnc predsednik vseh visokošolcev

Madison, Wis. — Katoliški črnc Ted Harris, 25 letni študent prava na La Salle College Philadelphia, je bil izvoljen za predsednika National Student Association. On je vojni veterani iz druge svetovne vojne in je bil vedno zelo priden delavec v združenih katoliških visokošolcev.

Rdeči križ prevzel južni del Jeruzalema

Jeruzalem. — Vojska Transjordan, Egipta in judovska vojska so popolnoma zapustile nevtralnemu cono mesta in uradniki Rdečega križa so prevzeli vse dolžnosti javne uprave. — Nevtralna cona obsega južni del Jeruzalema.

Komunisti groze demokratičnim Nemcem

Berlin. — Komunistično časopisje grozi vsem Nemcem, ki pomagajo organizirati zapadno nemško državo, da bodo obtoženi veleizdaje. Po vsej Nemčiji so razširjeni letaki, ki napadajo posebno krščansko demokratsko stranko in socialne demokrate, da prodajajo Nemčijo za Marshallove dolarje in da jo politično razkosujejo.

Razne najnovije svetovne vesti

Dr. Beneš umrl - Komunisti nasilno osvajajo urad občinske uprave v Berlinu - Nizozemska kraljica odstopila prestol svoji hčeri Julijani - Čistka med komunisti na Poljskem in Madžarskem - Volitve v Švedski - Italijanske kolonije.

PRAGA. — Bivši predsednik dr. Edvard Beneš je umrl minulo soboto. Bil je 64 let star. Čehoslovaška vlada je proglasila 8-dnevno državno žalovanje in odredila svečen pogreb z vsemi državnimi in vojaškimi častmi. Čehi v inozemstvu trdijo, da je bil dr. Beneš do svoje smrti dejansko jetnik komunistične vlade, da je večkrat poskušal pobegniti, pa je bil tako zastražen, da nikdar ni mogel oditi iz svojega doma.

BERLIN. — Medtem ko se vojaški guvernerji Berlina dogovarjajo o ureditvi kolikortoliko znosne skupne vojne uprave mesta, nadaljujejo komunisti s svojimi poskusi, da bi sami dobili vso oblast v roke. Zasedli so prostore Mestne uprave in proglasili komunistični odbor za edino mestno oblast. Odločili so, da se bodo v uradnih prostorih Mestne uprave shajali vsakih 14 dni in izdajali upravne odločbe. Legalna Mestna uprava je brez moči, ker sovjetski komandant ne da policijske zaščite in pusti da agenti komunistične stranke delajo v mestni hiši kar hočejo. Zato se pričakuje, da izvoljena mestna uprava ne bo imela nobene druge izbire kot da se v celoti premakne iz sovjetskega sektorja mesta.

AMSTERDAM, Nizobemska. — Kraljica Wilhelmina je 4. septembra opoldne izročila kraljevsko čast svoji hčeri Julijani. Tako se je končalo njeno 50-letno vladanje v njenem 68. letu starosti. Julijana je stara 39 let. Sprememba na prestolu je bila povod vse-državne manifestacije po celi Nizozemski. V ponedeljek dne 6. septembra je bila Julijana slovesno ustoličena. Ker ima Julijana tudi samo štiri hčere, je naslednica prestola princezinja Beatrix, stara sedaj 10 let.

VARŠAVA. — Poljska in Madžarska komunistična stranka sta odredili čiščenje v svojih vrstah. Kakor objavljajo, so se pojavili tudi med poljskimi in madžarskimi komunisti taki, ki zagovarjajo nacionalno linijo komunistične politike in se upirajo popolni nadoblasti Moskve. Vodstvi komunističnih strank v obeh deželah hočeta pravočasno zatreti te poskuse.

PARIZ. — Zastopniki štirih veselil so dosegli delen sporazum glede bivših italijanskih kolonij. Italiji dajejo Somalijo, ki naj bi jo upravljala pod nadzorstvom Zveze narodov. Etiopija bi dobila izhod na Rdeče morje. Zato se razdeli Eritreja in pristanišče Assab s provinco Danakil pride k Etiopiji. Glede drugih kolonij sporazum še ni bil dosežen.

Nova francoska vlada pod vodstvom Schumana

PARIZ. — Krščanski demokrat Schuman je sestavil novo francosko valdo. Poleg predsedstva je sam obdržal tudi znanje ministristvo. Podpredsednik je prejšnji predsednik Marie, ki je ob enem glavni delegat Francije na prihodnjem zasedanju skupščine Zveze narodov. Socialisti so dobili finančno, notranje, delavsko in prometno ministristvo, radikalni socialisti narodno brambo in javna dela, krščanski demokrati pa justično, poljedelsko, zdravstveno ministristvo in ministristvo za kolonije.

Zdaj je že na prestolu Nizozemske. — To je uradna slika nizozemske princeze-regent Juliane in njenega moža princa Bernharda. Princeza je stara 39 let in je bila 6. septembra ustoličena kot kraljica Nizozemske, ki je s tem nasledila svoji materi, kraljici Wilhelmini, ki se je radi slabega zdravja po 50 let vladanja odpovedala prestolu.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Punka je —
Pri družini Mr. in Mrs. John Rusick, so se oglasile rojenice ter jim prinesle 3. sept. zalo deklece v MacDonald bolnišnici. Krstili jo bodo za Cynthia Ann. S tem sta postala Mr. in Mrs. Andrew Blatnik iz 886 E. 76. St., drugič stari ata in stara mama. Materino deklisko ime je bilo Ann Blatnik. Cestitke!

Vabilo na sejo —
Nocoj ob 8 bo seja dr. sv. Marije Magdalene 162 KSKJ v šoli sv. Vida. Tajnica bo pobirala asesment od 6 naprej.

Kdor hoče avto —
Ako ste namenjeni kupiti zamensljiv avto po zmerni ceni, vprašajte pri Latimer Motors, 5555 St. Clair Ave. Tam vprašajte za Emery Križmana, ki vam jih bo razkazal. Lahko ga pokličete po telefonu UT 1-1710.

Letna seja —
Društvo kat. Borštarnjev št. 1640 bo imelo 9. sept. ob 7:30 zvečer glavno letno sejo v navadnih prostorih. Članstvo naj se te seje udeleži v velikem številu.

Odbor federacije SMZ —
Predsednik Frank Česnik, podpredsednik Frank Machorol, tajnik Matt Zaman, blagajnik Martin Valetich, zapisnikar Chas. Benevol, nadzorniki L. Erste, John Sever in Andy Champa. Seje so vsako 4. soboto v mesecu ob 7:30 zvečer v Slovenskem domu na Holmes Ave.

Darovi za bolnico —
Za težko bolno Mrs. Raymond (Mahnič) so bili izročeni v našem uradu sledeči nadaljni darovi: Osojbe gl. urada Slovenske dobrodelne zveze je darovalo \$20, po \$5: Mrs. Eva Ožbolt, 9317 Way Ave., Mr. in Mrs. John Prisel, 15908 Parkgrove Ave., Mr. in Mrs. Frank Pierce, 16102 Holmes, po \$2: Paul Prime, Frances Trante, 6708 Edna Ave., Joseph Kebe, Greensburg, Pa., Albin Pesec, 18871 Locherie Ave. Euclid, O. Mr. in Mrs. Martin Mencin, 1173 E. 61 St., sta darovala \$3, neimenovana \$1.50, po \$1: — Frances Marolt, 1214 E. 169. St., Mrs. Jennie Lavrič, Edna Ave., Mrs. Josephine Somrak. Iskrena zahvala vsem dobrim srcem za tako lepo pomoč bolni ženi.

Važna seja —
Podružnica št. 14 SZZ ima jutri večer ob 8 sejo v navadnih prostorih na Recher Ave. Članice so prošene, da se udeleže v velikem številu.

Pozdravi —
Mr. in Mrs. Joseph Adamich, 1410 E. 52 St., Cleveland, O., pošiljata pozdrave iz North Bay, Ontario, Canada.

Letalske tekme —
Tridnevne letalske tekme so privabile na clevelandsko letališče 75,000 navdušenih gledalcev. Tekme so pokazale, da je ameriško letalstvo napravilo ogromen napredek.

Zbor Lige v četrtek —
Ne pozabimo v četrtek popoldne ob pol dveh iti na sejo Lige, ki bo v župnijski dvorani sv. Lovrenca.

Iz bolnišnice —
Mrs. Julia Martinčič iz 1058 E. 74. St. se je povrnila iz bolnišnice. Prijateljice jo zdaj lahko obiščejo na domu.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor) Cleveland 8, Ohio
 Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6, za 3 mesece \$3.50.

1948 SEPTEMBER 1948						
S	A	T	W	T	F	S
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

SUBSCRIPTION RATES
 United States \$8.50 per year;
 \$5 for 6 months; \$3 for 3 months.
 Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

Entered as second-class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

88 No. 175 Tues., Sept. 7, 1948

Zaostali ptič

Če prebiramo junaške dopise v glasilu SNPJ, bi skoro mislili, da je družina okrog "Prosvete" korajžna do konca in navdušena za njeno komunistično pisavo, naj pride, kar hoče. Skoro bi verjeli, da velja o njih beseda: Strahljivca v celum ni imel številu. Pa bi se zelo zmotili, če bi tako sklepali. Male dopisniške ribice nič ne pomenijo, če pa urednik sam bridko toži kar v treh številkah svojega lista, da so nekateri razočarani nad novo Jugoslavijo in da so v nevarnosti, da jih jezuistični propagandisti A. D. premotijo in zastrupijo. Zato pa je urednik sklenil, da tem strahljivcem v svojem taboru spet vlije malo novega poguma z napadom na nas. Trikratni napad nosi naslov: "Potvarjalci zgodovine."

In kaj naj bi mi potvorili? Mislimo, da naslednje vrstice pojasnijo, kaj ubogi urednik "P." pod to besedo razume. V letih 1943-1945 je v Ameriki vsa propaganda slavila Tita in njegove partizane. Ne samo komunistična propaganda, ampak tudi uradna ameriška. Vse od Roosevelta do kapitalistov na Wall Street-u je mislilo, da je treba sreči Sovjetiji in vsem njenim pripadnikom. Takrat je nastala pravljica o junaških partizanih. Prebirati smo morali tudi v sicer resnih listih partizanska bahanja in njih izmišljotine. Tako so nekoč pisali o silni trdnjavi Samotorici nad Horjulom, ki da so jo partizani s silnim naporom zavzeli, da omenjamo en sam tak slučaj. Kdor je vedel, kaj je Samotorica, se je smejal, toda Amerikanec je moral verjeti. Tudi urednik "P." seveda. In strašno hud bi bil rdeči tovariš, če bi kdo vsega ne verjel tako, kot je on.

Potem pa se je stvar spremenila. Zapadni svet se je otresele komunistične propagande in gleda spet jasno, kaj so komunisti in partizani. Amerikanci vedo danes, da so zgodbe o partizanskem junaštvu in njih vojskovanju proti Nemcem velika potrebnost in prazna baharija.

Če je bil kdo še v dvomu, takemu sedaj Moskva v sporu s Titom dopoveduje, da je titovstvo velika laž. Pravtako vedo danes Amerikanci dobro, da je slovenski narod (izvzema komunistično sodrgo) v celoti stal na strani zapadnih zaveznikov proti kupatorju. Ves boj naroda proti komunistom je bil obramba lastnega življenja in premoženja, ko je ta narod ustanavljal vaške straže in kasneje domobrance. In tu se začne nesreča ljudi okrog "Pr." in drugih naprednih listov. Ko ves svet dobiva jasno sliko, kakor je bilo, se ti ljudje krčevito drže pravljice o Titovem in partizanskem osvobodjevanju naroda. To so zaostali ptičji, ki se v svoji zastareli miselnosti ne morejo zživeti in v resnični sedanjosti svet. Koliko krat beremo v "P." sami da stari drže s Titom, da se jim pa sinovi in hčere smejejo. Smejejo se njih zaostalosti. Tudi nam se smilijo.

Ta zaostali ptičji bori torej rad držal svoje somišljenike v pravljicnem svetu. Kdor mu pove, da je zaostal, ker še vedno verjame prazne komunistične laži, na tega vpije, da potvarja zgodovino. Zato je urednik "P." tudi nas ozmerjal, da potvarjamo zgodovino.

Zakaj ne morejo zaostali ptičji slediti razvoju dogodkov? Največ radi tega, ker jim je komunistična propaganda vtepla v glavo misel, da je na svetu samo dvoje: fašist in komunist. To modrovanje ne pusti ničesar tretjega. To je tako, kakor če bi kdo rekel: "Na svetu so samo zločinci in svetniki. Ker urednik "P." ni zločinec, je svetnik." Ali pa bi morda kdo sklepal: "Na svetu so samo pametni ljudje in tepci. Ker urednik "P." ni pameten, je torej tepce." Tako je sklepanje teh ljudi, ki vidijo skozi rdeča očala samo dvoje. — Potem pa sklepa tak naprednik dalje: "Ker so bili Slovenci — vaške straže, domobrance, itd — proti komunistom, so torej bili za fašiste, za okupatorja." Da bi to lažje komu dopovedal, pravi napredni list, da so bili slovenski katoličani za Franca, torej za fašista. Pa je vendar tako jasno! Če je kdo vesel, da je Franco naklestil komuniste, s tem še ne odobrava ostale Francove politike.

Da bi mogel kdo z vso dušo nasprotovati fašistom in komunistom, to "P." ne gre v račun. Zato pravi, da mi potvarjamo zgodovino, ko pravimo, da je bil ves slovenski narod proti okupatorju. Raje vidi tak zagrižen zaostali ptič, da ves narod velja za zločinski, kakor da bi priznal, da more biti kdo še kaj drugega kot fašist ali komunist.

Da so bili Slovenci, ki so nasprotovali komunistom, zločinci in fašisti pa skuša "P." tudi utemeljiti. In veste s čim? Pravi da je bilo tako pisano v pismih, ki jih je "P." sama priobčevala. In na pisano besedo urednik drži. Tako "P." sama za samo sebe pravi. Mi smo že pred časom govorili o tistih pismih. Pisana so bila, kolikor jih niso v Ameriki napisali, od partizanov, ki so se vlačil po gozdovih in potem sami sebe zagovarjali. Nekatera pa so bila čisto navadni prepisi in komunističnih listov. Vsaj desetkrat se je ponovilo v teh pismih, da je neki kaplan lastnorodno zaklal neko nosečo mater, ker da je bila partizanka. Če smo se toliko pozivali, naj povedo, kateri kaplan in kje in kdaj, niso odgovorili. Laž je bila izrečena in se je širila naprej. In da-

nes se urednik naprednega lista sklicuje na laži svojega lastnega lista kot na dokaz. Tudi vsa literatura v starem kraju da je natrpna s takimi zgodbami proti domobrancem. Nič čudnega. Saj drugačnih knjig kot komunističnih v Jugoslaviji ne puste. Nihče se ne more braniti niti v časopisih niti v knjigi. Pisati sme samo partizan o sebi. Drugih prič ne dopuste. Zato pa bo zgodovina pisala čisto drugače. Takrat vse tajeenje zaostalih ptičev ne bo nič pomagalo.

S tem v zvezi razkrije "P." tudi bolečino vseh trenutnih bolečin rdečega srca: Škof je v Ameriki. Svoje bolečine tolaži z novo lažjo, ki mislimo, da jo morajo naši ljudje poznati. "P." pravi, da je škof "sam odprto priznal da je v minul li vojni zato stopil na stran krvoločnega okupatorja, ker je dobil navodila od papeža." Tega seveda škof ni nikjer izjavil. To je čista izvitja laž. Tudi ni škof nikoli stopil na stran okupatorja. To laž je člankar skoval iz besed škofovega zagovornika pri sodišču v Ljubljani. To je bil uradni od komunistov postavljeni zagovornik. Pa tudi ta ni govoril, da je škof stopil na stran okupatorja. Le verjemite tovariši, da je še vedno resničen kitajski pregovor, da olje in resnica zmeraj prideta na vrh. Laži vas že tepajo, pa vas bodo še bolj.

V navdušenju za partizane vzklika zaostali ptič v "P." da se je komunistem "blazno vrgel v neprimerno borbo za rešitev in osvoboditev tudi slovenskega naroda." Da, blazno se je vrgel komunistem v borbo, pa ne za osvoboditev naroda, ampak za zmago komunizma. Tako blazna je bila ta borba, da so komunistični voditelji vzklikali, da je vse eno, če ves narod pogine, samo da zmaga komunistična ideja. Uspehi te blazne borbe so bili požigi, pokolji, umori. Posledice so bile, da tisoči slovenskih domov objokujejo može in fante, ki so jih komunistični divjaki poklali. Uspehi so zapravljeni narodni mejniki Trst, Gorica, Celovec. Posledice so, da po treh letih, odkar je vojne konec, Slovenija še vedno strada. Po teh sadovih sodite! Sodite, ali ni bilo samo prav, da se je narod komunističnim zločincem postavil po robu?

Ko mi pišemo o vsem tem, hočemo, da se vse to ne pozabi. Da se ne pozabi tudi, kadar bo narod zločince kaznoval. Hočemo, da ima slovenski narod v Ameriki res pravilno sliko o vojni dobi v Sloveniji, ne sliko zaostalih ptičev, ki ne morejo iz objema komunistične propagande. Vemo, da je nekaj zaostalih ptičev tako bolnih, da ne morejo z drugimi naprej. Naj ostanejo, kjer so. Pišemo tistim, ki hoče jo gledati jasno. Kdor hoče resnico, jo najde.

BESEDA IZ NARODA

Poročilo s seje

Cleveland, O. — Zadnji četrtlet se je vršila redna seja St. Clair-Community Improvement Association, kjer se je zbralo v kljub hudi vročini lepo število mož in žena.

Predsedoval je Mr. Joseph Fifold, udeležil se je tudi Mr. Edw. Pucel, bivši koncilman 10. varde, bil pa je odsoten koncilman Edw. Kovačič radi družinskega naraščaja, dobili so "prince", na prihodnji seji bomo kadili cigare. Živijo Ed- dy!

Ko so bile rešene stare zadeve prejšnje seje, so prišla vprašanja sedanjega časa o najnujnejših zadevah, ki spadajo v rešitev zgoraj omenjene organizacije.

Mr. Edw. Pucel je čestital za delo in zanimanje, ki ga organizacija vrši tako uspešno za korist stanovalcev 23. varde. Zatrjeval je, da bo organizacija dosegla vse, za kar se bo zavzela, ako bo le skupno nastopala. Obljubil je tudi dejanske pomoči vselej, kjer in kadar bi jo org. potrebovala v korist te okolice. Poudarjal je o gradbi nove McKay hiše.

Priglasil se je k besedi Mr. Anton Grdina, podpredsednik org. in je v živih besedah orisal največjo potrebo, za katero naj bi se zavzelo, ne samo omenjena org. pač pa tudi St. Clair Rehabilitation korporacija, ki obstoja iz trgovcev in ki se zavzema, da se pozidajo tukaj domovi. V ta namen je Mr. Grdina pojasnil o celi zadevi glede American Metal Treating Co. na 1043 E. 62 St., katera bi že morala oditi iz te restriktivne rezidenčne okolice. Povedal je, da je bilo na zonski mestni sodnji vse dokazano, kako so kršili dovoljenje (permite) že pred katastrofo East Ohio Gas Co. in, kako očarljivo so naglo po katastrofi vzeli novo dovoljenje za pozidavo tovarne, ki bi po takim požaru in uničenju ne mogli nikdar dobiti dovoljenja za popravilo.

Dalje je povedal Mr. Grdina, da, ker so se istočasno zagovarjali, da imajo važna naročila od governmenta, da je ne-

mogoče takoj odstopiti, za to smo sosedje pristali na to, da naj se počaka do časa ko mine vojna.

Toda, tovarna se obratuje. Obratuje na najbolj nezaščiten način. Tu kalijo železo v olju, ki povzroča pogoste eksplozije je nadaljeval Mr. Grdina. Zadnja taka eksplozija se je dogodila dne 30. julija ob 11:30 zvečer. (Največ eksplozij se dogodi okrog take ure, temu sledi ožen in požarne obrambe zbujajo ljudi ponoči iz postelji. To nam pravi tudi družina Strah na E. 63 cesti, ki ima svojo hišo ravno ob koncu imenovane tovarne. Ponoči so prestrešeni nosili hišno opravo iz hiše in soproga je od strahu iskala zdravniške pomoči. Takih slučajev je dosti, nesnaga, prahu in pa noč in dan neznanega ropotanja.

Zadnje dni smo čitali, kako so se neke uprli stanovalci, ko so hoteli postaviti bolnico za veterane! Kaj ko bi skušali postaviti še tako tovarno! Toda, ali smo mi manj vredni in ali mi nimamo nobenih rezidenčnih pravic. Naši pionirji so zidali in bogatili to deželo s žiljavimi rokami zadnjih 60 let, sedaj na starost, niti v svojih domovih nimajo miru na račun da nekdo drugi bogati. To ne more biti in mi bomo naredili korake do mestne oblasti, da preišče, kako je bilo mogoče, da se je izdalo iz urada mestne uprave dovoljenje, že nekaj dni po katastrofi? Vse zglede zelo kočljivo in to se mora dognati. Naš odvetnik Chas. Lausche je pisal na mestni postavnj urad, da gre za tem, da se izvede selitev te tovarne, ki je bila že na zonski sodnji tako rekoč dobljena v korist stanovalcev. Tudi parcele je korporacija kupila z namenom, da se ta tovarna izseli in da se pozida vsa okolica pod St. Clair Ave.

Tako je pojasnjeval Mr. Grdina, ki je prepričan, da imajo stanovalci te okolice toliko rezidenčnih pravic, da se bo tovarna kot taka umaknila radi restrikcije.

K besedi se je priglasil tudi Mr. Frank Perme st. in poudaril, da je od te tovarne tako

prizadet tudi Mr. John Volfe, ki je sosed, ki ne more ne zidati in ne prodati svoje parcele radi neznanosti tovarne, ki vedno ogroža okolico.

Govorili so še drugi: John Ustar, Frank Česnik, ki je poudarjal, da so tu verske in narodne ustanove, ki vse trpijo radi te tovarne, ki ogroža stanovalca mirnih družin. Mr. Ustar je pa poudaril, da je treba takoj odločnega nastopa obeh organizacij in odvetnika, posebej pa naj se izdajo peticije, kjer naj se ljudje te okolice in posestniki in drugi stanovalci podpisajo in od mesta zahtevajo izselitev te tovarne. Na to je bilo odglasovano, da se izda in pobere peticije. Imenovan je bil odbor, ki naj gre za tem kar je nujno za izvedbo že enkrat pričakovane selitve. Govorila je še Mrs. Marian Kuchar v istemu smislu, da se akcija takoj ponovi potom odvetnika in z podpisai, da se bodo zavzelo, še posebno ženske, katerim je hiša in dom svetišče.

Sklenjeno je bilo, da nastopita obe organizacije, vsi bodo tudi sodelovali na tem, da se pobere podpise v splošnem v naselbin. V odbor je bil tudi imenovan Mr. Edw. Pucel, ki se je izrazil, da bo vsestransko pomagal v akciji v dosegu kar družine zahtevajo. Končno je bilo določeno, da se bodo vršile seje v bodoče, vsaki zadnji četrtlet v novih prostorih St. Clairskega kopališča, med Norwood in E. 64 cesto.

Lastniki hiš naj se zavedajo in naj pristopijo v to tako nujno potrebno organizacijo; za malo vstopnino si pridobe veliko korist cele naselbine. Samo z vztrajno organizacijo boste dosegli vse, za kar se boste zavzeli, je rekel bivši koncilman Edw. Pucel. Prihodnja seja se bo vršila 30. septembra, kakor zgoraj omenjeno. Odbor se bo pa sešel še med tem časom in poročal na prihodnji seji.

Baragove knjige za l. 1949

Chicago, Ill. — V začetku leta je bil objavljen v "Novem Svetu" članek: "Kdor ljubi slovenko besedo, naj prisluhne!" Bil je ta apel na slovenske knjige. Teoretičen načrt za izdajanje letnih Baragovih knjig. Odziv na apel je bil primeroma dober. Mnogi so izrazili navdušeno zanimanje, ki je rodilo potreben pogum za tako podvzetje.

Za enkrat je to skromen poizkus. Ako se bo podvzetje obneslo, bo treba to delo naprej razširiti in še pomnožiti. Vse bo odvisno od zanimanja za to, med našimi slovenskimi ljudmi v Ameriki, kjer ima slovenski tisk še vsestransko svoboden polet.

Za enkrat je ustanovljena Baragova knjižnica. — Redne knjige te knjižnice so za leto 1949:

1. BARAGOVA PRATIKA, za leto 1949.
2. knjiga: "S POTOV ŽIVLJENJA SLOVENSKEGA NARODA," ki je prva knjiga Baragove knjižnice.

Kakšne so te Baragove knjige? Prirejene so za ameriške Slovence. Pratika vsebuje zanimiv koledarski del, tiskan v posebni barvi. Sledijo članki, seznami in spisi.

Obe knjigi upamo, da bodo ljubiteljem slovenskega poljudnega slovstva zelo dobrodošle in da jim bosta prinesli v jenskih in zimskih dnevih potrebnega kratkočasa pri čitanju listih.

Ker je tiskanje knjig zdaj zelo drago, smo jih izdali le omejeno število. Tudi cena je zato malo višja, radi dragega tiska in radi višjih drugih stroškov.

Obe knjigi, to je "Baragova Pratika" in knjiga "S potov življenja slovenskega naroda" staneta s poštnino vred \$1.50. Vsaka posamezna po 80 centov.

NAŠA MICKA IMA TUD BESEDO

Doma smo se dostikrat menili, kako tega ali onega potegnemo za god, rojstni dan ali ob kakih drugih prilikah. Če ga res potegnemo, da se znajde na prereditvi, ne vedoč, da je zanj, je zares imenitno. Zelo morajo viti, da prebrisanega ukanejo. Naš je dostikrat rekel, da njega pa ne bi, njega že ne! Kdo pa si ti, da bi te ne, me je nazadnje taka baharija ujezila in sem rekla: fantiček, pa ravno tebe homo, da boš vedel! In smo ga, da je debelo gledal in z veliko težavo priznal, da se je dal, pa ki je tako kšajt.

Za negov god ga bomo, sem rekla in poklicala k zaroti vse domače. Vsi so bili pri volji, ker bi radi vedeli, kaj bo rekel, ko bo moral priznati, da jajce več kot puka ve.

Cakajte, bom pa povedala, kako smo ga, pošteno smo ga! Veste, ob naši hiši imamo lepo živo mejo. Kar je res, je pa res, naš je strašno ponosen nanjo in ne vem, če je pod našim prezidentom lepša, pa ki veste, da se ne maram hvaliti in bahati. Naš jo pa tudi obrezuje in rihta, da je kot bi bila zidana. Dolga je, visoka in široka in vselej ga vzame po par ur, predno jo obriže in očee. Je že res, da je vsakih par minut v kuhinji, da se malo odpočije in malo ohladi pri napornem delu, pa eno žličko kofetka gredoč požlampa. Ampak to je samo mimogrede. Vselej, kadar konča to delo, ni potem za par dni za nobeno bosen, tako ga vse boli. Ker se bojim zanj, da bi mu to trpljenje napek ne hodilo, čeprav se dela, kakšen korenjak je še, sem mu že svetovala, naj bi mejo posekal, ki je samo delo ž njo. Jaj, kako je zrasel radi tega! Da ne vem, kaj je lepo in tako dalje. Se pa fantaj, sem mu zabrusila nazaj, ki sem tako dobila za vso mojo skrb.

Nekoč mi je omenil, da zdaj prodajajo električne škarje za

Apeliramo pa na vse, kdor le more, naj naroči ali kupi obse skupaj. Od vas, dragi naročniki in čitatelji sloven. knjig je odvisno, ali se bo s tem podvzetjem, namreč z izdajanjem Baragovih knjig nadaljevalo ali ne. Baragove knjige niso političnega, marveč pautnega in zabavnega značaja. Zato bodo dobrodošle vsakemu, ki ljubi slovensko tiskano besedo.

Slovenski rodoljubi, sezite po teh knjigah in pomagajte slovenskemu slovstvu živeti še naprej med nami v Ameriki!

Naročila je poslati v Money order, ali v bančnem čeku na: BARAGOVA PRATIKA, 1857 West 21st Place, Chicago 8, Ill.

John Jerich, izdajatelj Baragovih knjig.

Lev, osel in lisica

Lev, osel in lisica so se zedrnili in šli skupno na lov. Ko so bili pobili še precej divjačine, ukaže lev oslu, naj plen razdeli. Osel je razdelil plen na tri enake dele in prosil leva naj izbirala. Ker je upal lev, da bo dobi večji del od ostalih dveh, se je razsrdil in ubil osla. Namejemo število. Tudi cena je zato malo višja, radi dragega tiska in radi višjih drugih stroškov.

Obe knjigi, to je "Baragova Pratika" in knjiga "S potov življenja slovenskega naroda" staneta s poštnino vred \$1.50. Vsaka posamezna po 80 centov.

Nesreča drugega nas mora zmodriti.

tako delo. Samo drži se jih, pa kar same stržejo, kot brivec s strojem po glavi. Pa si jih kupi, sem ga silila. Kakopak, še tega se manjka, sem spet napek komandirala! Da so malo manj kot 40 dolarjev in da bo raje z onega sveta hodil nazaj mejo rezat, kot da bi dal toliko za škarje.

Le čakaj, nerga sitna, sem si rekla, pa jih boš le imel! In sem nagovorila domače, da smo zložili skupaj in mu jih kupili, ki si jih je najmanj troštal. Lahko si mislite, deklči, kakšen martr je bil za nas, da smo molčali. Še ta mali, ki je tudi primaknil svoj delež, je molčal, čeprav je včasih odpiral ustka, kot ribica, ki jo vrže na suho, da sem ga morala ostro pogledati, da nas ni vse izdal. Pa je molčal in pokazal, da je že kar cel možak.

V nedeljo je bil njegov god in v nedeljo smo mu jih hoteli izročiti s čestitkami in se pasti ob njegovem zijanju, ko bo zagledal darilo, ki ga ne pričakuje.

Pa je šel ta vranč, da mu ne morem lepše reči, in se je v soboto popoldne, to je dan pred godom, spravil z ročnimi škarjami na mejo. Na to pa nismo računali, da nam bo tako zagral na vsem lepem. Vse sem poskusila, da bi ga odvnila od tega dela. Rekla sem mu, kako da je vroče, kako je potreben počitka in da bo mejo ostrigel lahko drug teden.

"Da bi pustil tako kosmato mejo čez nedeljo!" se je hudoval. "Kaj bodo pa ljudje rekli. Če je še tako vroče, ostrigel jo bom, pa je!" Otroci so hodili okrog njega in mu dopovedovali, naj delo pusti, pa da bi se rajši kam peljali, ko je tako lepo. Vse zastoj! Veste, je trmast, da nikoli tega. Tako lepo smo imeli pripravljeno, na, pa bo vse spakredal! Mejo bo ostrigel in električnih škarj ne bo mogel poskusiti več tednov. Povem vam, da tisto soboto popoldne nisem mogla ničesar storiti v hiši. Samo ven sem hodila in gledala, če se mu bo kaj primerilo, da bi nehal. K sosedu sem skočila, ki je tudi vedel za našo zaroto in ga prosila, naj bi našega na kakšno vižo odvrnil od meje. Res je šel in ga nekaj časa gledal pri delu, potem mu je pa opomnil, da škarje slabo režejo, naj bi jih dal nabrusiti. Naš pa: "O, že režejo, že, saj so mehke mladike!" In je rezal naprej, da bi šla najraje tje in mu izpulila škarje iz rok in jih kam zadržala. Veste, pa si nisem upala. Komaj sem se premagovala, da se nisem od same jeze zjokala. V kuhinji smo sedeli domačji in se gledali. Naša zarota se je izmislila in nič se ne bomo smejali drugi dan, ko ga bomo vezali s takim presenečenjem.

No, kar bo, pa bo, rad pravi naš, da sem se še jaz navadila. Drugo jutro smo ga obkladali z darili: nekaj srajc smo mu poklonili, pa cigarete in kravatice, da je bil kar zadovoljen, da ima tako dobro oružino. Mislil je, da je to vse. Zvečer smo se pa zbrali pri najstarejšemu sinu Edvardu in tedaj smo privliali v hišo velik zaboj ter mu rekli, da naj ga odpre, da je še nekaj zanj. Vsi smo napeto čakali, kaj bo. Počasi je odpiral in videlo se mu je, da je res radoveden. In ko je slednjič odstranil ves papir in zagledal tiste električne škarje, je kar otrdel. Nekaj časa jih gleda, pogleda vse nas okrog sebe, usta se mu počasi razblinijo, nazadnje pa le reče:

"Pa mi mogel kdo večraj jezika stegniti, ko sem se martral s tistimi zverženimi škarjami!" No, videlo se mu je, da je zelo zadovoljen. Mi pa tudi, ko nam je priznal, da bi vse prej pričakoval, kot pa tako darilo, ki si ga je sicer želel, pa ni nikoli upal, da ga bo imel.

Smo ga, kaj ne! Pa smo zagato, ki misli, da je tako šmart. Kakopak!

FR. JAKLIČ:

Peklena svoboda

Povest o ljubljanski in izanski revoluciji leta 1848

To je poznal vsak Ižanec in sedaj je še vedel, kako je bilo ime antikristovemu konju. Zato so pustili vñemar te besede, pač pa so ugibali, če bo antikrist prišel tudi na Ig.

"Naj bi se še na Igu malo potreslo! Naj bi zaškelepetalo in se kaj odprlo, da bi videli, kaj imajo ljudje pod zapah!" Skrbelo jih je, kod bo prišel. Ali bo prišel po cesti, ali jo bo kar čez Mah udaril? Na Mahu se mu bo slabo zgodilo. Ima pretežkega konja. Utonil bo, pa naj gre za Črno vasjo ali pa mimo Hauptmanca. Ne bo zdelal. Kar zlezel bo noter in antikrist si bo moral sam dalje pomagati, ako se bo hotel rešiti. Pa saj ima menda kak repnec? Samo konja je škoda. Takega konja, ki ima tako čudno in lepo ime. Na Igu ni takega. In če se antikrist s konjem pogreznje, pogreznili se bo tudi njegov "šac" in kdo ga bo izkopal iz močvirja, ki nima dna in se bo pogreznil, kakor globoko se bo hotel? Menda do pekla, kamor denar vedno vleče.

Najbolj izvrstno se jim je pa zdelo, da ni v Ljubljani nobene mitnice več in noben lebljatar več ne preži na ljudi in ne vpije za njimi in ne izterjava denarja od jaje in kokoši, od drv in mrve in od vsega šenta, ko človek nikdar ne ve, kaj sme nesti v mesto in česa ne sme.

"O, kako bo to dobro! Kolkó bo posledj denarja ostalo na Ižanskem!"

Tako so se pogrezali Ižanci v dobro voljo in komaj je bilo poldne, je navzlic svetim kvartrom udarila iz krčm glasna pesem in se je razleglo po vaseh in tja čez polja.

"Kaj bodo pa fajmošter rekli? Post je!"

"Pa frajost! Kaj smo si mi izmislili frajost? Nikogar se več ne bojimo!"

In še močneje, še silneje je zahrumelo in zadonelo.

Tone Krivanoga se je na kvaterno soboto vračal na Ižansko po vodi. Tudi druga leta je spomladil šel na zrak, toda tako zgodaj kakor letos še ni šel nikoli, pa tudi ni bil še nikdar tako poln novic kakor letos. Prepočasni se drsela ladja, prelabotno so se upirala vesla in na misel mu je prišel antikrist in vstala je želja v njegovem srcu: "O, ko bi imel vsaj antikristove peroti! Kot blisk bi preletel dolgočasno ravan!"

Znjim so se vračali Antik, Glayonov Janez in tudi očec. Očeta so bili vzdignili, da je šel pogledat kraje, kjer je fantoval in gospodaril.

"Tlaka in desetina je proč!" To ga je bilo prijelo in vzdignilo. Grunt v Škriljah brez desetine in tlake! Misli si je lahko, kako bi bilo, toda verjeti ni mogel. "To ni mogoče! Ni mogoče! Prelepo bi bilo. Same besede so to, nič drugega. Kako bi pa živeli brez desetine in tlake! Taka stara navada! In kako bo graščina

živela! Saj ne bo nič!" Krivanoga se je težko boril z njegovimi pomisleki. In tudi Antik mu je pravil, kaj je bral.

Kar nekaj žaj je bilo staremlu, ker ni bil več gospodar v Škriljah. Premišljal je, kako je prišel ob gospodarstvo. Spomnil se je težav, ki jih je imel z graščino. Kako mu je nagajal gozdar, kako sta rohnela Pem in Ardigata in še v luknjo so ga spravili in pred sodnika. Grenkoba, ki ga je navdajala ob teh mislih, je prehajala v srditost. Srd ga je obšel do onih, ki so krivi, da ne bo užival zlatih časov v Škriljah brez tlake in desetine. In še sina, Janeza, so pognali po svetu! Pokveka je sedaj. Pa zakaj? V ječo so ga bili spravili. Nevesto so mu izpridili in ob bajto so ga dejali. Vse življenje bo revež.

"Hu—u!" "Kaj mi hoče z njegovim otrokom!" Tako je zadržal vselej željo, ki mu je vstala v srcu za Mánco. Želja je za večkrat: "Samo enkrat naj ga dobim!"

In sedaj so bile gore tako blizu, da bi jih bil skoraj dosegel, in vsako stvar je ondi razločeval. Ni videl samo bele cerkve na Golem, tudi Škrilje je gledal, položeno lepo med njive in senožeti, in Preseko tam pod gozdom na Mokreu. Na Preseki je bil pa zelenec doma in videl ga je, zakaj gledal ga je v duhu in srd je naraščal v njem in maščevanje ga je prevzemalo.

"Ali ga bo dobil?" "Svododa je! Frajost je! Vse je dol! Tlaka! Desetina! In gozdar? Tudi ta mora do!"

Zvonik cerkve sv. Martina je polagoma rastle iz ravnine, prikazala se je cerkev in polagoma vse hiše na Studencu, ki se gnetejo okoli svojega patrona ali so pa položene ob vznožju hriba, na katerem zločno čepi Ižanski grad, bolj podoben udobni palači v mestu kakor pa vekovitemu strahovavcu tlačanov, obdanemu s stolpi in trdnim obzidjem.

Le še nekoliko udarcev vesel in ladja je zdrla v razširjeno strugo reke v pristan na Bregu pod Studencem.

Popotniki so izstopili in šli vsak v svojo smer. Tone Krivanoga je zavil s tovariši v gostilno k "Zlati kočmajki."

"Zlata kočmajka" ni bila prazna, zakaj praznik je bil, kakor rečeno, navzlic delavniku tudi na Ižanskem, in ko se je razvedelo, da so prišli h "Kočmajki" še gostje iz Ljubljane, so pritisnili tja od vseh strani, željni novic.

Vsi so radovedno zrlj vanje in čakali novice. Nestrneži so pa kar izpraševali, kaj in kako je bilo v Ljubljani.

Tone je bil nenavadno molčeč, pa tudi njegovi tovariši so bili redkobesedni, ko so videli, da je Tone zapet.

"Čakaj, da si jezik odmočim," je zarohnel nad najbolj sitnim, ki je tiščal vanj. "Radovedneži! Več veste ko mi, pa niste nikdar sili. Sama radovednost vas je."

"Ali si videl antikrista?" "Tebi nič mar!"

Ljudem se je zdelo čudno, da ljudje, ki so prišli iz Ljubljane, ničesar ne vedo ali pa nečje ničesar povedati, po so jih pustili v miru, pusteže, in so začeli svoje pogovore.

Tonetova družba je začela skoraj poslušati, zakaj govorili so o antikristu in o svobodbi, pa tako, kakor ti niso še slišali in vedeli. Trgovci da so sami ponujali blago ljudem, gostilničarji so prinesli pijače, kolikor je kdo hotel, in antikrist je lese na mitncah podiral, sam antikrist na črnem konju, ki mu je ime konstatacion.

1948	SEPT.	1948
5	6	7
8	9	10
11	12	13
14	15	16
17	18	19
20	21	22
23	24	25
26	27	28
29	30	1

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV.

SEPTEMBER
26.—Piknik fare Presv. Srca Jezusovega, Barberon, O. na prijazni Tomiščevi farmi, cesta 610.

OKTOBER
10.—Oltarno društvo fare Marije Vnebovzete priredi banket v Slovenskem domu na Holmes Ave.

16.—Društvo Sv. Kristine št. 219 KSKJ ima svojo plesno veselico v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

16.—Podružnica št. 3 SMZ praznuje desetletnico svojega obstanka v Slovenskem domu na Holmes Ave.

17.—Podružnica št. 25 SZZ obhaja 20 letnico obstanka z lepó igro v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

17.—Jesenski koncert društva Zvon v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti.

24.—American Legion's letni "Clambake" v svoji dvorani (Knausovi) na E. 62 St. in St. Clair Ave. Pričetek ob 5 poldne.

1949
FEBRUAR
5.—Plesna veselica dr. France Prešeren št. 17 SDZ v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

VESTI

IZ SLOVENIJE

(Nadaljevanje s 1. strani.)
ameriški rdečkarji jim dajejo prav, da so kradi. Prav bo, dokler tudi kakih takih rdečih birto ali trgovčičev ne zadene komunistična roka. Op. uredništva.)

Na tem stadijonu so se tedaj zbrali fizikturniki Titove vere in se pripravljali na Prago. V Pragi so vzbujali Titovi fizikturniki pozornost radi tega, ker se je ravno takrat zvedelo, da je Tito obsojen od ruskih komunistov kot krivoverec v komunizmu. Tudi Čehi, ki ne marajo ruskega komunizma, in ki jim je bil letos vsiljen, so vpili iz protesta proti Moskvi Titu živijo.

Vsesokolski zlet v Pragi, ki je bil letos že pod vodstvom komunistov, je trajal od 19. junija do 8. julija. Glavni dnevi so bili od 3. do 8. julija. Tudi po prvih petih dneh so nastopili po raznih krajih. Cilisto tako kot so se naučili v starih reakcionarnih časih v stari Jugoslaviji od Orlov in Sokolov. Saj ni na svetu nič novega! Tudi komunist mora hoditi po stari izhopeni poti.

AMERIKA JIH SKRBI. — V Ljubljanski "Ljudski pravici" beremo 11. jul. članek o ameriškem zakonu o razseljenih osebah. Pisatelj se čudi, kako, da je Amerika, ki stoji pred gospodarsko krizo, sprejela ljudi, ki bodo pomnožili njeno brezposelnost. Razlago najde v tem, da so v Ameriki velike plantaže, ki potrebujejo ogromno število sužnje. Takole piše dobesedno: "Za Ameriko, kjer milijoni ljudi ne morejo dobiti dela, je to na prvi pogled čuden pojav, toda razumeli ga bomo, če upoštevamo, da tudi v svojih zahtevah najskromnejši Američani ne mo-

rejo vzdržati suženjskih pogojev, ki vladajo na farmah." — Le kje je našel ta pisec te suženjske pogoje? Morda zna govoriti o slovenski ameriški farmarji. (Pri "Prosveti" bodo vedeli, ker imajo njihova društva v Clevelandu farmo. Naj ti gledajo, da odpravijo suženjstvo, ki ga jim Titova "Lj. pravica" ošita. Op. ured.)

Tako tedaj skrbi komunistični list, kaj bo s slovenskimi nasejenci, ki da pridejo po novem zakonu v Zedinjene države za sužnje. Vzklika: "Lastniki plantaž pozdravljajo novi zakon, ker jim bo dal na tisoče belih sužnjev."

Na ta način pišejo komunistični listi o Ameriki. S takimi neumnostmi slepijo pol Evrope, kjer so zatrli vsak časopis, da se ne bi slišal kak drug glas kot glas komunističnih kričev.

VELIKANSKI NEUSPEH. — "Ljudska pravica" ponatiskuje iz moskovske "Pravde" tudi članek o velikanskem neuspehu ameriškega protikomunističnega filma "Železna zavesa." V Ameriki, tako pravi, je naletel film na odpor široke javnosti, v Kanadi pa da je prišlo do prvih izbruhov ljudske jeze. Film da je naročil Hoover, šef FBI.

Ali v Ameriki kaj veste, kakšne demonstracije so bile v "široki javnosti"? Če ne veste, v kakli nevarnosti ste bili, bi morali brati ljubljanski komunistični list. Ta vse ve, kako je v Ameriki, kjer boste kmalu vsi lačni. Še za kos črnega kruha boste prosili Stalina.

MALA KNJIZNICA MARKSIZMA IN LENINIZMA. — Komunisti so se po vojni polastili po načelu: "Kar je tvoje, je moje," tudi prek katoliškega pod-

jetja "Nova Založba." To so pretvorili v komunistično založbo z imenom Cankarjeva založba. Lepo bi se ranjki Cankar zahvalil da so tatvino olespali z njegovim imenom! Ta založba je začela že l. 1946 z ukradenim denarjem izdajati komunistično literaturo v zvezkih z naslovom: "Mala knjižnica marksizma in leninizma." Od takrat so izdali vse mogoče komunistične knjige. Za to se dobi denar in papir. Za izdajo kake druge knjige ni papirja in ne tiskarne. Vsi slovenski katoličani ne morejo izdati in natisniti enega molitvenika. To imenujejo v Jugoslaviji enapravnost in tiskovno svobodo. In vaši ameriški rdečkarji, ki se derejo o svobodbi, to nasilje komunistov hvalijo. So pač po mišljenju enaki nasilniki.

Zgodba o oslu in kozi

Jernej Leban in Gabrja je imej kočo in hlev, dve njivi, vinograd in osla, njegova žena pa je imela kozo in prašiča. Osel je bil plemenita žival. Vozil je kot konj, potrpežljiv je bil kot vol, tekel je kot pes, žrl je kot prašič in vpil kot lev. Bil je ljubezniv in dober srčen, le eno napako je imel. Eno uho je držal pokonci, drugo pa navzdol. Če je stalo desno navzdol, je xiselo levo navzdol.

Ta napaka pa ni izvirala od bolezní ali od zlobnosti. Bil je dovolj rejen in če je od veselja zarigal svoj i-a, sta ostali obe ušesi v isti legi. Če je bil pa trmast — kateri osel pa ni? — sta se ušesi v svoji legi menjavali: eno se je povesilo, drugo pa se je vzravvalo.

Jernej Leban se je vsled te oslovske napake zelo jezil. Posebno kadar je z oslom vozil črešnje ali hruške v Ajdovščino ali celo v Potstojno, mu je bilo to zelo neprimerno. Da bi dokončno razvozljaj uganko oslovskih ušes, je poklicala na pomoč mesarja Hriba, meso-gleda Turka, kovača Petriča in živinozdravnika Praprotnika. Pripeljal je osla iz hleva in ga predstavil zbrani četvorici.

"Prijetelj in gospodje," je spregovoril Leban, "poglejte tega osla, pravega in resničnega osla! Poglejte njegova ušesa. Ta mi delajo preglavice. Do dna hočem priti tej stvari in ugotoviti zakaj mu visi eno uho navzdol, drugo pa stoji pokonci. Kdor mi reši ta vokal, dobi dobro nagrado."

Vsi štirje strokovnjaki so stali okrog osla, učeno gledali in ugibali, kaj bi utegnili tčitati za ušesno okvaro. Mesar Hrib je potegnil navzgor štrlečo uho navzdol. Nagonsko se je vzdignilo desno. In privzdignili so vsi štirje svoje učene glave. Živinozdravnik Praprotnik je pristopil k oslovi glavi, previdno pobožal desno uho in ga potisnil navzdol. Takoj se je nevo vzravvalo. Spustil je uho in zmajal z glavo.

Leban je vzpodbujal učenjake: "Učeni ste in modri prija-

telji in gospodje. Kdo si priloži kozo?"

Oglasil se je kovač Petrič: "Osel ima električno glavo. Dru-gače si te stvari ne morem razložiti."

Mesar Hrib je menil: "Osel ne vidi dobro. Sicer ni slep, a je malo brljav."

Živinozdravnik Praprotnik je učeno razlagal: "Osel je precej podoben konju. Konju stoji ušesa pokonci, oslu se rada povesajo."

"Moj svak Mrak ima dva osla: Obema stoji ušesa pokonci", je menil Leban.

"Ali žre vaš osel tudi oves?"

"Redko, ker ga osel ne rabi kakor konj. Saj je z vsako, še tako sromno krmo zadovoljen. Še slamo rad žre."

"Seveda, seveda. Saj je ribničanov osel jedel celo oblanje, pa je poginil, čeprav so mu nataknil zeleno očala, da bi mislil, da žre travo", je pripomnil Petrič.

"Ali mu daš kdaj detelje?"

je vprašal Hrib.

"Nanjo ni navajen. Morda ta povzdiguje in poveša njegova ušesa, ker ga črevesje napenja in jezi?"

"Hrib, ne norčuj se iz mojega osla", se je razhudil Leban.

"Morda mu pa škoduje burja? Včasih brije v Gabrju nipaška od Šmarja, včasih pa kraška od Štanjela", je menil Petrič.

"Tebi viha burja ušesa, ne pa mojemu oslu", je odvrnil Leban.

Zopet se je ozlasil Praprotnik: "Pred letom je razsajala tod slinovka in parkljevka. Morda je zbolel tudi naš osel in posledica njegovega obolenja so njegova vrteča se ušesa!"

"Moj osliček ni bil nikoli bolan. Vedno je bil zdrav kakor ribica v vodi."

In ugibali so dalje in modrovali. Ob koncu se je oglasil molčeči Turk in dejal: "Leban, molčal sem in poslušal ter nisem nobene znil. Mislim, da sem prišel stvari do dna."

"No, kaj si uganil?"

"Zdi se mi nepotrebno, da bi ti razlagal, ker je zadeva preprosta in ni vredna besede."

"Le povej, le povej Turk. Potolažiš me in kozo dobiš!"

"Če te potolažim, ti pa povem. Čuj, ali je tvoj osel drugače popolna žival, če izvzameš to napako z ušesi?"

"Popolen in cel je moj osel."

"Torej naj bo. Povem ti skrivnost. Tvoj osel ima ušesno napako: eno uho mu visi navzdol, a drugo štrli kvisku. Na svetu ni nič popolnega, tako sem bral v neki knjigi. Tudi noben osel ni popolen, torej tudi tvoj ne."

Vsi so se čudili Turkovi razsodnosti. Leban se mu je zahvalil in dejal: "Jutri pridi po kozo. Danes je namreč na paši. Plačilo si si pošteno zaslužil."

"Dobro, pridem."

Leban je odpeljal osla v hlev, strokovnjaki pa so odšli.

Drugi dan je prišel Turk dokaj zgodaj po kozo. Lebanova žena Reza je bila sama doma. Mož je odšel zgodaj zjutraj v vinograd obirat pregosto perje na arti. Vedela je, kaj je napolnilo Turka do nje. Žalostno je opomnila: "Ti prihajaš zaradi kozo?"

"Da, da Reza. Pošteno sem si jo prislužil."

"Seveda, seveda", je javkala žena. "Kozo stoji v hlevu. Stopi tja."

Turk je odšel v hlev. Reza pa za njim.

"Najlepša koza na svetu", je stokala in si brisala oči s predpasnikom. "Poglej Turk, ali ima ta koza kako napako?"

"Moj mož je norec!"

Turk je pazljivo ogledoval kozo in končno dejal: "Res, prava in popolna koza!"

Reza je pripomnila: "Ali je res popolna in brez napake?"

"Res, Reza!"

"A vendar ima napako in še zelo veliko. Turk, uganí jo!"

"Ne vidim nobene napake."

Napako ima, največjo napako, kar si jih moreš misliti. Kozza je moja in ne moževa last. In zato koza ne bo nikoli tvoja!"

Reza ni več stokala. Govorila je odločno in pogumno, kakor zna govoriti žena, ki brani svojo pravico.

Turk se je razburil. "Za nos se ne dam voditi. Mož mi je kozo obljubil in jaz sem si jo tudi pošteno zaslužil."

Reza je pograbila brezovo metlo kot bi hotela pometati hlev in odvrnila: "Glej, da se zgubiš, sicer ti ne bo dobro!"

Ko je Turk zagledal brezovo v Rezini roki, je hitro izginil skozi hlevska vrata. Predpustni ples z metlo je pač neprijetna zadeva.

DELO DOBIJO

Delavce se sprejme
ZA NALAGANJE TOVORA
Nickel Plate
Freight House
East 9. St. & Broadway
Plača \$1.09 od ure.
Čas in pol po 8 urah
Vprašajte A. P. Phipps
Nickel Plate R. R. Co.
E. 9. St. & Broadway
(178)

MALI OGLASI

Ugoden kup
\$4500 kupi 147 akrov farmo na cesti št. 90, Cherry Valley, Ashtabula okraj. Za informacije pokličite A. Miller SK 6200.
(176)

Ženitbena ponudba
Pridna Slovenka, na obisku iz starega kraja, se želi seznaniti v svrhu ženitve s poštnim in tretim Slovincem v starosti 35 do 45 let. Resne ponudbe je poslati na urad tega lista pod imenom "Slovenka."
(175)

KA DOBER KUP!
Na Bayliss Ave., blizu Addison Rd., v lepi slovenski okolici je naprodaj zidana hiša za 6 družin, 5 sob vsaka družina, 5 zidanih garaž. Lastnik odide iz mesta. Kdor se hoče okoristiti s to izredno prilikó, naj pokliče za podrobnosti LI 9216.

ALI STE PREHLAJENI?
Pri nas imamo izborno zdravilo, da vam ustavi kašelj in prehlad. Pridite takoj, ko čutite prehlad.

Mandel Drug
15702 WATERLOO RD.

Prijatelj's Pharmacy
SLOVENSKA LEKARNA
Prescriptions — Vitamins
First Aid Supplies
14311 St. Clair Ave. in E. 68th

JOHN ZULICH
INSURANCE AGENCY
FRANCES ZULICH, agent
Zavarovalnica vseh vrst za vaše domove, avtomobile in pohištvo.
IVanho 4221
18175 NEPP ROAD

Thomas Flower Shop
CVETLICE za vse prilike
Sopke in cvetlice lahko brzojavimo na vse kraje
Albin in Fred Thomas
(Tome), lastnika
14311 St. Clair Ave.
GL 4316 Res.: EN 8635

Znamke!
Jugoslovanske znamke prodaja

August Kollander
6419 St. Clair Ave.
v S. N. Domu
(Tuen-x)

Pri nas dobiš zdravilo
"STREPTOMYCIN"
ki se ga sicer težko dobi
MANDEL DRUG CO.
15702 Waterloo Rd.

MAKS

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES
YOUR BUY WORD

Package you need vitamins. If you do, you need vitamins that give you the most benefit in the least time. Buy and Consume in this way. Buy One-A-Day (Brand) Multiple Vitamin Capsules. Contains the full daily quantities of the vitamins, which are necessary to keep you healthy and active.

Take one capsule every morning and you can forget about vitamin supplements for the rest of the day. That's CONVENIENCE for only one capsule each day. That's ECONOMY.

GUARANTEE Your money back if, after taking a single One-A-Day (Brand) Multiple Vitamin Capsule every day for any length of time, you are not entirely satisfied. We will refund your money. No questions asked. Write for One-A-Day (Brand) Multiple Vitamin Capsules.

MILES LABORATORIES, INC.
Indianapolis, Indiana

Sramežljiv mladič. — Tri mesece stari "buffalo" junček kar nekam sramežljivo stoji poleg svoje matere v Philadelphia živalskem vrtu, ko se je fotograf pripravljval, da posname njegovo sliko. Njegova mati pa ima ostro uprto oko v fotografa in med tem mirno mudi seno.

Izgubljeni svet

ROMAN

Tako včasih napoči največji prelom v človeškem življenju. Kako bi naj slutil pri vходу v dvorano, da se bom kmalu izpostavil divjim pustolovščinam, o katerih nikoli nisem niti sanjal? A mislil sem na Gladys. Mar se mi ni nudila zdaj prilika, o kateri je govorila! Gladys bi nadvomno hotela, naj se javim. Planil sem torej na noge in odprl usta, čeprav sploh nisem vedel, kaj bi naj rekel. Moj nasprotnik Tarp Henry me je vlekel za suknjo in čul sem njegovo šepetanje: "Sedite vendar! Malone! Ni treba, da vas vsi smarajo za osla!" V istem trenutku sem opazil, da se je urno dvigal slok gentleman s temno kostanjevimi lasmi, ki je sedel blizu pred menoj. Nepremično me je jezno gledal, a se vendar nisem hotel umakniti.

"Jaz grem zraven, gospod predsednik!" sem klical vedno zopet, da bi me vendar čuli na odru. "Ime! Ime!" je klicalo občinstvo. "Moje ime je Edward Dunn Malone. Jaz sem poročevalec Daily Gazette. Izjavljam, da sem popolnoma nepritranska priča."

"In kako je vaše ime, sir?" je vprašal predsednik mojega visokega tekmeča. "Jaz sem lord John Roxton. Bil sem že ob Amazonki, poznam vso to deželo in zato lahko posebno koristim pri potovanju."

"Lord John Roxton uživa, kakor je znano, svetovni sloves kot športnik in potovalec," je rekel predsednik. A bilo bi nedvomno tudi dobro, če bi se udeležil potovanja še zastopnik tiska.

Potem pa predlagam, je rekel profesor Challenger, "naj izvolijo navzoči oba ta gospoda kot srpmeljevalca profesorja Summerleeja na potovanju, katerega se udeleži, da se prepriča o resničnosti mojih navdov in o njih poročila."

Tako je odločil javni zbor v Zoološkem inštitutu sredi kričanja in ploskanja o naši usodi. Kmalu na to sem se že pomikal proti izhodu, kamor se je valila in me nesla množica ter sem bil omamljen po novem, velikem načrtu, ki sem ga tako nepričakovano moral sprejeti. Ko sem pritaval ven, sem še začul smeh jate študentov, ki so nekoga obkolili na hodniku, in sem videl sredi njih roko, ki je dvigala in jim spuščala na glave težek dežnik. Potem je oddrdral sredi splošnega navdušenja in kričanja ter takoj izgubil izpred oči Challengerjev majhni električni avtomobil. Jaz sem odkorakal sam po srebrno razsvetljenem Regentstreetu in sem bil zatopljen v misli na Gladys in na vse, kar s seboj prinese bodočnost.

Nenadno se je nekdo dotaknil mojega komolca. Ozrl sem se in zagledal šaljive ter obenem zapovedovalne oči onega velikega, slokega človeka, ki se je z menoj vred prostovoljno prijavil za udeležbo pri našem čudnem potovanju.

"Mister Malone, če sem prav slišal?" je rekel. "Bova torej tovariša pri tem izletu, kaj? Stanujem tukaj, prav naproti, poslojpe Albany. Morebiti boste tako prijazni pa mi naklonite kake pol ure časa? Nujno bi se z vami moral pometniti o nekaterih stvareh."

Sesto poglavje. Bil sem šiba božja. Krenila sva z lordom Roxtonom po Vigostreetu in stopila

pod mračne oboke znanega aristokratskega poslopja. Na koncu dolgega temnega hodnika je odprl moj novi znanec s ključem neka vrata in prižgal elektriko. Več žarnic, ki so bile ovičene s pestro svilo, je razsvetlilo rdečkasto medlo vse veliko stanovalje. Vse, kar sem preletel z očmi med tem, ko sem stal v vratih, je kazalo veliko udobnost, izredno razkošje in obenem je imelo izrečno moški značaj. Bogastvo in okusnost neodvisnega človeka sta bila povsod združena s pravo dijaško nemarnostjo. Po tleh so bila razgrnjena dragocena krtačasta in čudno pobarvana, leskajoča so orientalske preproge. Stene so bile natrpano polne slik in bakrozov, katerih visoko ceno in redkost je spoznalo celo moje nevesče oko. Risbe iz bokserji, gospodičnami pri tenisu in z dirkaškimi konji so visele med čuvstvenimi Fragonardovimi prizori. Girardetovimi vojnimi podobami in sanjavi Turnerjevimi pokrajini. A med temi pestrimi okraski so bili tudi uvrščeni lovski spomini, ki so me takoj spomnili, da velja lord John Roxton za enega izmed največjih sodobnih atletov in vsestranskih sportnikov. Dve vesli, eno temnoplavo, drugo bledorode, ki ju je imel nad kamnom vzkriz postavljeni, sta govorili o nekdanjem članstvu pri Leandrovem veslaškem klubu v Oxford, med tem ko so kazale nad njima in pod njima obešene sablje in bokerske rokavice, da si je priboril njihov gospodar sloves mojstra v tej in oni spretnosti. Kakor opaž je učinkovalo krasno rogovje, ki je bilo v krogu po vsej sobi nameščeno, in, menim, najlepše, kar ga je bilo mogoče dobiti po vseh štirih kotih sveta. Med njim je kraljevala glava redkega belega zgornjenilskega nosoroča z značilno, izzivalno napihnjeno ustnico.

Sredi dragocene malinaste preproge je stala črna z zlatom obrobljena mizica Louis Quinze, ljubka starina, ki so jo neusmiljeno skrunili okrogli sledovi kozarcev in vzbokline, nastale pod gorečimi cigarnimi ogorki. Na mizici je stal srebrni kadilski pribor in brušena steklenica z whiskyjem, iz katere je natočil moj molčeči gospodar dva visoka kozarca ter vbrizgnil še sodovko. Potem mi je pokazal naslanjač, pomaknil bliže k meni pijačo in mi ponudil dolgo, dišečo havansko smotko, nakar se je usedel naproti meni in me pričel dolgo, pazno ogledovati s svojimi čudnimi, lesketajočimi se, brezobzirnimi očmi: imele so mrzlo svetloplavo barvo ledeniškega jezera.

Skozi tenak oblaček tobačnega dima sem razločeval njegove posamezne poteze, ki sem jih že

ital poznal po marsikateri fotografski sliki: ostru, orlovski nos, suha, udrti lica, temnordeče, spredaj že bolj redke lamine, moški zavihane brke in ozkogumno bradico, izpod katere je štrlel podbradek. Nekaj je bilo v tem obrazu, ki je spominjalo na Napoleona III., nekaj zopet na Don Quixota, sicer pa je kazal pristnega angleškega graščaka deželana: žilavega in spretnega, v svežem poljskem zraku živečega ljubitelja psov in konj. Polt mu je bila kakor cvetični lonec rdeča od solnca in vetra. Košate, štrleče obrvi so dajale itak neprijaznim očem naravnost divji izraz, ki ga je še stopnjevalo mogočno, z gubami pokrito čelo. Sicer skromna postava je bila nad vse močna, pa je že res večkrat dokazal, da je na Angleškem malo ljudi, ki bi bili kos tolikim dolgim naporom. Bil je nekaj čez šest čevljev visok, toda se je zdel manjši radi čudno zgrbljenih pleč. Tak je bil torej znameniti lord John Roxton, ki je sedel meni nasproti, stiskal med zobmi cigaro in me ostro ogledoval sredi dolgega, mučnega molka.

"Well," je slednjič dejal, "vino je torej natočeno pa ga bo treba izpiti, dragi mladenič moj." (Izgovoril je ta nenavaden priemk, ki mi je nadel, kakor eno besedo: dragi-mladenič-moj.) "Da, da, to sva si zdaj naprtla vruga, vi pa jaz.

Mislil namreč, da vam ni niti od daleč blodilo kaj sličnega po glavi, ko ste vstopili nocoj v ono dvorano, kaj?" "Ne v peti ne v glavi mi ni bilo!"

VERSATILE JUMPER

Here's the most versatile outfit in a junior's back-to-college wardrobe. Worn as shown it becomes a glamorous, slightly daring evening frock. For less formal occasions, it can be worn with a blouse. The fabric, rayon taffeta made of Avisco rayon yarns, is a perfect choice for this type of full-skirted frock.

Pošiljanje MOKE in ŽIVEŽNIH PAKETOV v Jugoslavijo

MOKA: Pričeli smo ponovno s sprejemanjem naročil za moko, v bodoče je zopet dovoljeno pošiljati po eno vrečo moke (100 lbs) na eno osebo. Največ je mogoče poslati pet vreč z isto ladjo na pet raznih oseb.

Cena za eno vrečo moke (100 lbs) je \$13. V tej ceni je vključena zavarovalnina in vsi ostali stroški do mesta prejemnika.

STANDARD PAKETI: Istotako pošiljamo že izgotovljene pakete z raznovrstno hrano. Za ceno in vsebino teh paketov vprašajte za naš cenik in naročilne liste (order forms).

Dostava moke in paketov je garantirana. V nasprotnem slučaju je vrnjen denar.

Zavarovalnina se nanaša na zgubo celotnega paketa (total loss). Pripominjamo, da z naročilom postane blago last pošiljatelja, dočim smo mi samo zastopniki med pošiljateljem in tujakšnjimi oblastmi.

Čeki in Money Orders naj se glase na "Dobrovoljni Odbor."

DOBROVOLJNI ODBOR

245 West 18th Street, New York 11, N. Y.
Telefon: WATKINS 4-9016

K. S. K. JEDNOTA

★ ★ ★ ★ ★

POSOJUJE DENAR

članom KSKJ po 4% obresti

nečlanom po 5% obresti

na zemljišča in posestva

brez kake provizije

ali bonusa

★ ★ ★ ★ ★

Posojila so napravljena na tak način, da se na glavnico odplačuje v mesečnih obrokih.

Za pojasnila in informacije pišite na:

GLAVNI URAD K. S. K. JEDNOTE

351-53 NORTH CHICAGO STREET

JOLIET, ILLINOIS

—AND THE WORST IS YET TO COME —in najhujše šele pride

Velika steklenica za malega slona. — Mala "Roma," komaj osem dni stara je vsekakor velika zverina. Iz neznanega vzroka pa jo njena mati noče priznati za svojo, tako mora oskrbnik krmiti malo novorojenko slonove družine potom steklenice in sicer vsaki dve uri. Ta "mala novorojenka" tehta 230 funtov in je v Rome, N. Y. živalskem vrtu.

"Meni tudi ne. Ne v peti ne kaj: malo posla bi zdaj imel v glavi. Zdaj pa sva vezana: za vas, če bi mi le hoteli po- hočeš-nočeš, moraš! Pa sem se šele pred tremi tedni povrnil iz Ugande (v Afriki), vzel v najem posestvo na Škotskem, podpisal pogodbo in tako dalje. Lepa stvar, kaj ne? Pa vi, kaj mislite?"

"No, take zadeve spadajo vendar v moj poklic. Jaz sem poročevalec pri "Gazeti."

"To je že res, saj ste rekli, ko ste se prijavili. Pa veste

"Z veseljem."

"Ali niste morda mislili, da utegne biti stvar nevarna?"

"Kaka nevarnost pa bi utegnila biti?"

"No, za Ballingerja gre, ta je res nevaren. Saj ste že menda čuli o njem?"

"Nisem."

(Dalje prihodnjic.)

AVTOMOBILI! 5555 St. Clair Ave. **AVTOMOBILI!**

LATIMER MOTORS

Ta firma je že mnogo let trgovala s Slovenci in ima mnogo zadovoljnih odjemalcev. Med mnogimi drugimi dobri nakupi imamo na primer:

1948 FORD, je kot nov, ima radio in heater, samo \$2050

1946 STATION WAGON, boste ponosni nanj, zelo dober kup za \$1895

1948—¾ ton Pick-up truck, 4 speeds, De Luxe Cab, radio in heater \$1725

Odločite se naglo, če hočete dobiti fin avto za to izjemno nizko ceno. Zglasite se na gornjem naslovu in vprašajte za

EMERY KRIZMAN
ALI POKLIČITE UT 1-1710

1883 1948

NAZNANILO IN ZAHVALA

Zalostnega in potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je preminul naš dobri soprog in oče

Louis Ivanc

ki je po daljši bolezni previden z svetimi zakramenti zaspal v Gospodu dne 4. julija 1948.

Dragi pokojnik je bil rojen dne 3. junija 1883 v vasi Zude-Ortenek pri Ribnici.

Pogreb pokojnika se je vršil dne 7. julija 1948 iz Jos. Zele in sinovi pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida in po sveti maši zadušnico, katero je daroval č. g. Rev. Francis M. Baraga ob asistenci č. g. Rev. Franc Gabrovska in Rev. Victor N. Tomca smo ga položili k zemeljskemu počitku na pokopališču Kalvarija.

V prijetno dolžnost si štejemo, da se na tem mestu prav iskreno zahvalimo č. g. Rev. Francis M. Baragi, ki je pokojnika previdel z svetimi zakramenti, opravil pogrebno sveto mašo zadušnico, ter pokojnika spremil iz Želetovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida, in potem na pokopališče, vse do njegovega groba. Za vse to naš iskreni Bog plačaj!

Dalje se zahvalimo č. g. Rev. Franc Gabrovsku in Rev. Victor N. Tomcu za asistenco pri sveti maši.

Našo iskreno zahvalo naj prejmejo vsi oni številni, ki so poklonili toliko lepih vencev ter pokojnika ozaljšali, ko je počival na mrtvaškem odru.

Enako iskrena zahvala vsem, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo opravile za mir in pokoj njegove duše.

Dalje zahvala vsem, ki so dali avtomobile na dan pogreba povsem brezplačno. Iskrena zahvala vsem, ki so pokojnika kropili ter molili za mir in pokoj njegove duše. Dalje vsem onim, ki so se udeležili pogreba ter spremili pokojnika vse do njegovega groba.

Hvala društvom sv. Janeza Krstnika št. 37 ABZ, Lipa št. 129 SNPJ in Jugoslav Camp št. 293 WOW za vse, kar so dobrega storili.

Zahvala bratrancema Jos. in Anton Ilc v Canadi, ki sta prišla na pogreb.

Posebej se še zahvalimo Mr. in Mrs. Smalc za vso pomoč tekom bolezni pokojnika, ki sta jo nudila in nam s tem veliko pomagala.

Zahvala pogrebniemu zavodu Joseph Zele in sinovi za tako vzorno vodstvo pogreba ter vso prvovrstno poslugo, ki so nam jo dali.

Ti pa, predragi soprog in ljubljene oče, počivaj v miru in lahka naj Ti bo ameriška gruda, duši Tvoji blagi pa večni mir v družbi izvoljenih. Bog Ti daj sveti raj in, da se enkrat snidemo tamkaj vsi nad zvezdami.

Zalujoči ostali:

MARY IVANC, soproga
LOUIS, ml., sin ALBINA poročena HAURY, hči
JANICE, vnukinja

Cleveland, O., 7. septembra 1948.